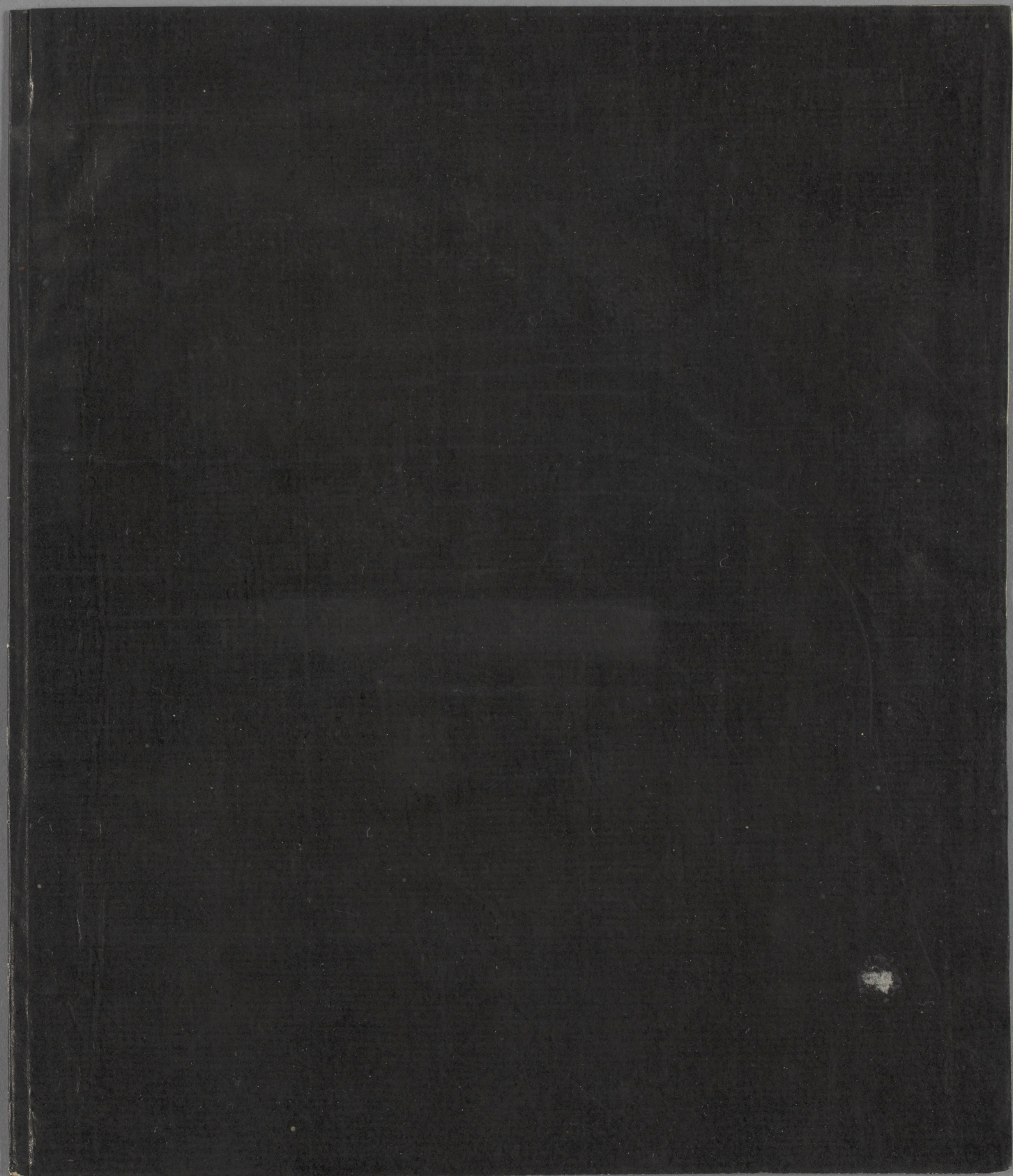

Ord till
begravnings-musiken vid
hans kongl. höghet
kron-prinsens Carl Augu...

Kullberg, Anders af,

1700-1829 81 Ca Br. Carl Aug. 1810

1870
 No. 1
 THE
 REGISTER
 AND
 ADVERTISER
 OF
 THE
 CITY OF
 BOSTON
 PUBLISHED
 DAILY
 EXCEPT
 ON
 SUNDAYS
 AND
 HOLIDAYS
 BY
 W. B. ALLEN
 AT
 THE
 REGISTER OFFICE
 No. 110 NASSAU ST.

1810
KULLBERG, A.G.

Vitt. 200
Vers Kung
Carl Aug.
(Fam.)
1700-1829
1810

Ord

till

Begravnings-Musiken

vid

Hans Kongl. Høghet

KRON-PRINSENS

CARL AUGUSTS

Jordfåstning

i Riddarholms-Kyrkan

den 13 Julii 1810.

STOCKHOLM,

Tryckt hos J. P. LINDH, 1810r

Ord

III

Begravnings-Musiken

vid

Hans Kongl. Høghed

Orden, af Første Expeditions-Sekreteraren
A. C. KULLBERG.

Musiken, af Capellmästaren J. H. KÜSTER.

Jordfæstning

i Riddarhus-Kyrkan

den 18 Juli 1810.

STOCKHOLM.

Trykt hos J. R. LINDH, 1810.

Förra Afdelningen.

Morgonens lofvande Stjerna sig släckte.
Stormarna, Svea! hemsökte ditt stöd.
Hastigt hvad ljungeld ditt öga förskräckte!
Gud! hvilka Öden, CARL AUGUST är död!

Han, som för Hjeltens mod, för Fridens stilla dygder,
För kraft och sinneshöjd, för menskovärde känd,
Af Ryktet bådades för Manhems tryckta bygder,
Och kom, en Skydds-Gud lik, till deras räddning sänd.

Han, som du kallat fram, det sorgsna skick att byta,
Som tyngde, Fösterland! ditt trötta hufvud ner,
Som kom, att Polens folk till Bröder sammanknyta;
Han är ej mer!

I de dar, som flytt, som stunda,
Allmakts Gud! hvem kan utgrunda
Gåtan af din höljda dom?
O så länge menskan drömmer,
Glädjens bågare hon tömmer;
När hon vaknar, är han tom.

Hjeltar, Statsmän, Folk och Länder!

Skola evigt Ódets händer

Hvad J byggen, störta ner?

När skall Tidens stormvind tystna?

När skall Lagnets Herre lystna

Till den bön, som Jorden ber?

J stoftets qualbesökta Söner!

Hvad våldsmakt tacken J för eder dystra lott?

Er blindhet eller edra brott?

Den hand, som edra värf med ingen framgång kröner,

Som edra dygder aldrig löner,

O sägen: Är det slumpens blott?

Det Sinne, som dyrkade

Från forntida världen

De storverk hon gjort;

Det Hjerta, som yrkade,

Trots agget och flärden,

Allt ädelt och stort;

Den Vishet, som syftade

Beständigt till ljuset

Ur fördomens natt;

Den Mildhet, som lyftade

Förtjensten ur gruset,

Der blygsam han satt;

Det Snille, som frejdade
För framtida Óden
O Svea! ditt namn —
Fäll tåren, du hejdade;
Allt rycktes af Döden
I grafvens famn!

O, hvem skall nu stöda
I sorgernas möda
Vår Kung och vår Far?
Hvar finner Hans Rike
Den Saknades Like
För kommande dar?

O Du, som kom ifrån Norrjes fjäll,
Att göra säll
Den Svenska suckande jorden!
Ack! med en enda och krossad själ
Dig bjuder Norden
Ett tungt Farväl!

Senare Afdelningen.

Herre öfver lif och döden!
Du, som styrer Folk och Land,
Öfver Fosterjordens Öden
O förtyng ej mer din hand.

Se till tårarna hon gråter.
Bjud — och hon har lidit nog.
Skänk den Sällhet stadgad åter,
Som Du en gång gaf och tog.

När blef åt grafvens natt en Furste öfverlåten
Så prydd af sann förtjenst, så stor af egen dygd?
Och när. — o tvifvelsmål af sanning och af blygd! —
När blef Hans mistning så begråten
Af känslan för en Fosterbygd?

Känsla för en Fosterjord!
Må ännu i Göthens bygder
Samma kraft af dina dygder
Samma ära blifva spord!

På din vink vi sågo Hjelten
Frangå, som en Meteor.
Alla gladdes: Han är vår!
Han är vår: genljödo fältén.

Men Döden roppte: Han försvinne —
Den Prins, som Sverjes Afgud var!

Han föll — och Griften sluter inne
Vårt Hopp, vår Ålskling, vårt försvar!

Han föll — men dyrkadt skall Hans minne
I Svithiod evigt dröja qvar.

Ålskade, gode, förklarade Ande!
Kort bland oss lyste din jordiska dygd.
I våra tårar en lindring du blande.
Sväfva, Seraf, öfver Skandiens bygd.

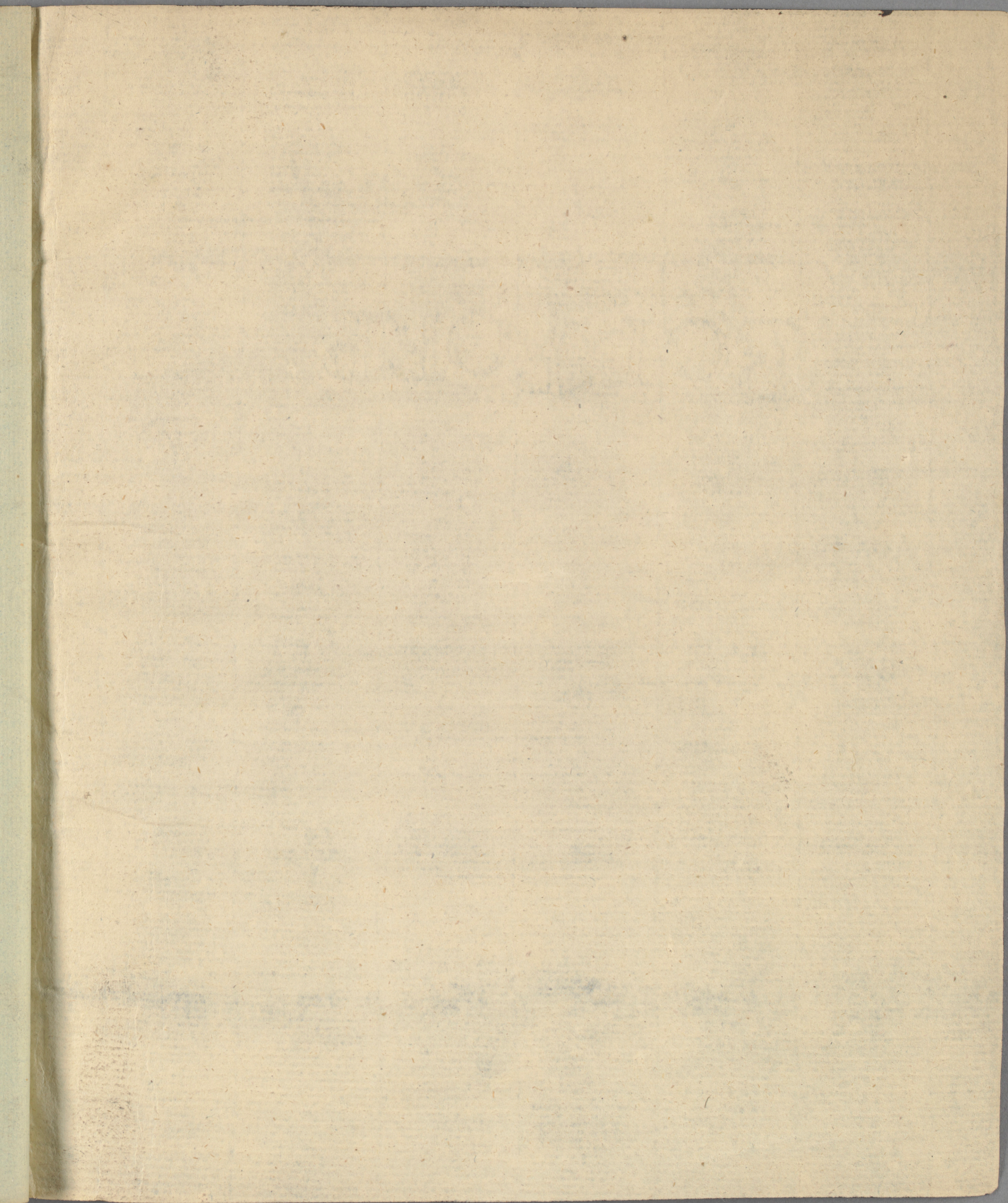
Trösten, som Lidandet saknar på jorden,
Visas af Hoppet i Andarnas verld.
Hyllad ej mera, som Arfving af Norden,
Tag, som dess Skydds-Gud, vår ombytta gärd!

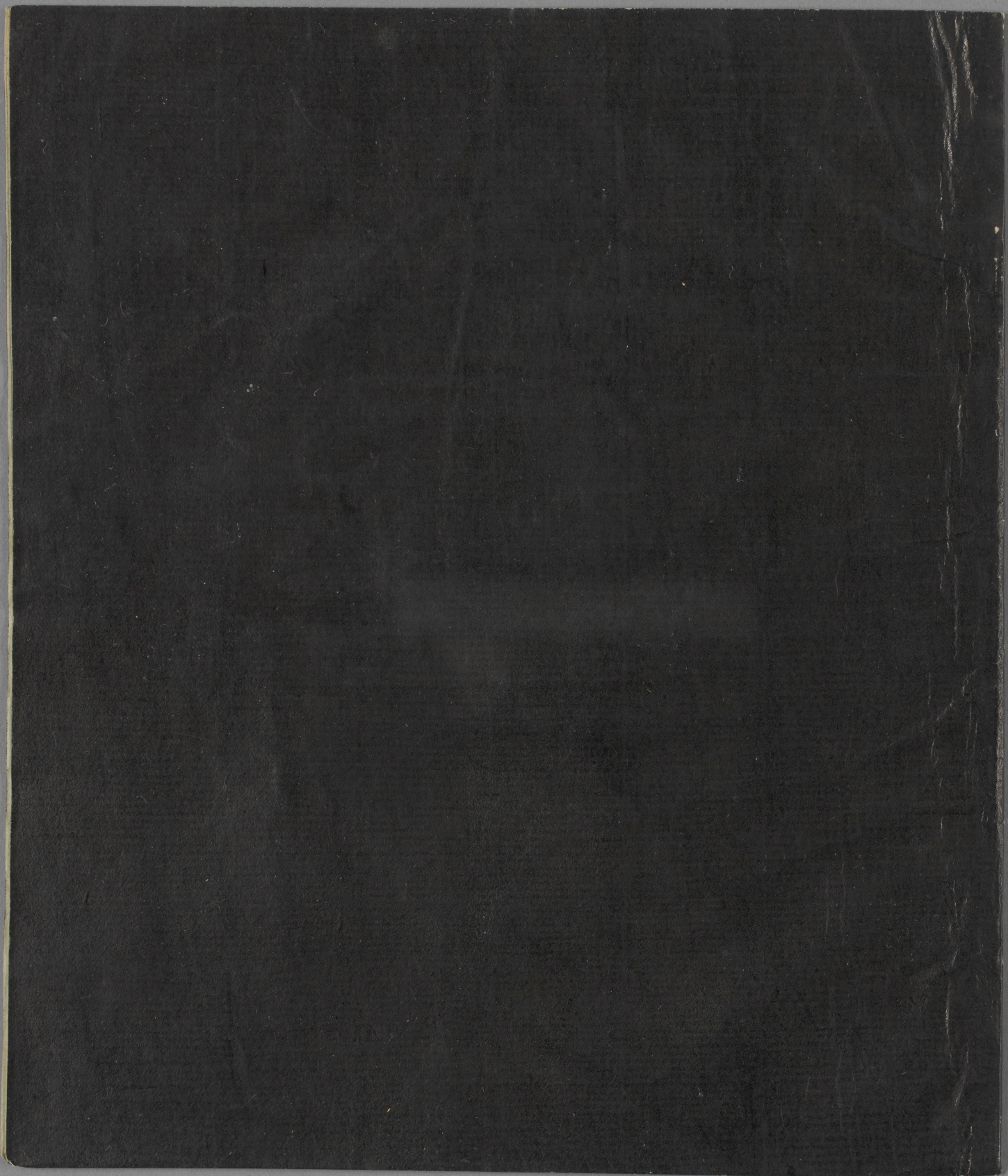
Den Döda för mig: Han försvann —
Den Fria, som Sverige Åkänd var!

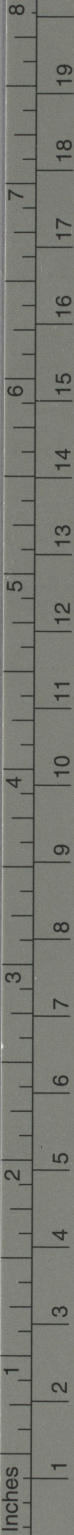
Den Fria — och Guds ämne minne
Var hopp, och kärlek, och försvann!

Han fall — men ej känd, skall hans minne
I Sverige evigt ämnas vara.

Älskade, gode, förklarade Andel!
Kom bland oss på rene din jordiska dygd.
I vår ära en handling du stände.
Svaga, stark, öfver ständens lygd.
Tösten, som lidandet saknar på jorden,
Vare af hoppet i Andans värld.
Hjälpa ej mera, som Arvid på jorden,
Tag, som dess spjåda-Du, vår ombytna guld!

Centimetres

TIFFEN Color Control Patches

© The Tiffen Company, 2007

Blue Cyan Green Yellow Red Magenta White 3/Color Black

